

gamle Leje og strømmede ind i det ny. Jeg kunde ønske, at du havde været nærværende. Det var virkelig et betagende Skue!

Bagefter blev der serveret Champagne i et af Teltene, ved hvilken Lejlighed der naturligvis blev holdt en Række Taler. Tilsidst (fald nu ikke ned af Stolen!) udbragte ogsaa jeg en Skaal, nemlig for den tyske Teknikerstand, der her havde givet Verden et nyt og glimrende Bevis for sin Overlegenhed. Det gik meget godt. Naturligvis kneb det lidt med Sproget; men hvor jeg manglede et Ord, klarede jeg mig med en udtryksfuld Haandbevægelse. Talen vakte en vældig Begejstring, og fra alle Sider omringede man mig for at trykke min Haand.

Jeg gjorde iøvrig ved denne Lejlighed Bekendtskab med en Mand, en Professor Pfefferkorn, der er Lærer ved den tekniske Højskole her i Berlin. Han viste sig — saa lille er Verden! — at være en god Bekendt af Aron Israel derhjemme og vidste derfor lidt Besked om danske Forhold. Vi rejste om Aftenen sammen til Berlin, og han indbød mig til at besøge ham. En anden Indbydelse har jeg ogsaa modtaget, nemlig fra Dr. Nathan, der idag paa et Brevkort beder mig spise Frokost hos ham imorgen.

Veed du forresten af, at jeg nu i fire Dage intet har hørt fra dig? Du er da ikke bleven syg? Der-som der ikke er Brev undervejs, naar du modtager